

Η ζωή της γερόντισσας Γαβριηλίας (με φωτογραφίες) (μέρος 1ο)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Η Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη, γεννήθηκε στις 2/15 Οκτωβρίου του 1897 (ημέρα εορτασμού των Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης) στην Κωνσταντινούπολη. Ο πατέρας της ήταν εύπορος ξυλέμπορος κι έζησε σε ένα περιβάλλον με πολλές ανέσεις στην Πόλη, στο Φανάρι.

Ήταν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, γεμάτο αγάπη για όλον τον κόσμο. Τις ημέρες που το αρχοντικό των Παπαγιάννη «δεχόταν» η χαρά της μικρής Αυρηλίας (το όνομά της πριν δεχτεί την μοναχική κουρά) έτρεχε αμέσως για ν' ανοίξει και να υποδεχθεί εκείνη τους επισκέπτες.

Ήταν το τέταρτο και το τελευταίο παιδί της οικογενείας. Από τα αδέρφια της η μεγάλη, η Βασιλική ήταν εκείνη που της πρωτομίλησε για τον Θεό. Μαζί με τα παραμύθια που της διάβαζε, της έλεγε ιστορίες από το Ευαγγέλιο και την Παλαιά

Διαθήκη. Μια μέρα λοιπόν, της είπε ότι ο Θεός είναι «πανταχού Παρών» κι ότι κι αν κάνουμε Εκείνος το βλέπει... Τότε η μικρή Αυρηλία που ήταν 4-5 χρονών τα έχασε και με τρομαγμένη φωνή ρώτησε: «Κι αν πάω και κλειστώ μέσα σ' εκείνο το ντουλάπι, θα με βρει»; «Ναι» της λέει. «καλά, κι αν γίνω μικρή-μικρή και μπω σ' αυτό το σπιρτόκουτο κι εκεί θα με βλέπει»; «Κι εκεί». Τότε κατάλαβε ότι η ζωή είναι σοβαρή υπόθεση κι ότι δεν μπορούμε να κάνουμε συνέχεια πράγματα του κεφαλιού μας κι αταξίες, μα πρέπει να είμαστε καλά παιδιά γιατί μας βλέπει «Εκείνος που-είναι παντού»! Ξέσπασε τότε σε κλάματα και χώθηκε στην αγκαλιά της αδελφής της. «Δηλαδή, πάει χάθηκα»!!! [\(περισσότερα...\)](#)